

Frenky Dlouhán

Jan Nedvěď

1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
za čas odletěl, každý zapomněl.

Ref: Měl kapsu prázdnou Frenky dlouhán,
po Státech toulal se jen sám,
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
a každý, kdo s ním chvílku byl,
ten dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Frenky hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát,
a když pak večer ranče tiše usínaj',
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.

R:

3. Tak jednou Frenkyho vám našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše smutně spí,
bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

R: